

ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകം - നൂറ്റി തൊണ്ണൂറ്റിയാറ്

പ്രവാചക സമാന്തരങ്ങളും ദൈവിക നിരാശയും: വെളിപ്പാട്
10-ൽ ദൈവത്തിന്റെ അന്ത്യദിന ജനങ്ങളുടെ
വെളിപ്പെടുത്തൽ യാത്ര

Jeff Pippenger
2024-04-27

വെളിപ്പാടിന്റെ പത്താം അധ്യായത്തിൽ, ഒന്നാമത്തെയും രണ്ടാമത്തെയും
ദൂതന്മാരുടെ സന്ദേശങ്ങളുടെ ചരിത്രം പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നിടത്ത്,
ദൈവത്തിന്റെ അന്ത്യദിനജനത്തിന്റെ പ്രതീകമായ യോഹന്നാനോടു,
താൻ പ്രതീകാത്മകമായി പ്രതിനിധീകരിച്ചിരുന്ന ചരിത്രത്തിൽ ഒരു
നിരാശ ഉണ്ടാകേണ്ടതുണ്ടെന്ന് മുൻകൂട്ടി അറിയിക്കപ്പെട്ടു; ആ നിരാശ
തന്നെയാണ്, മില്ല്വൈനുകളുടെ വിശ്വാസത്തെ പരീക്ഷിക്കേണ്ടതിനായി,
അവരുടെ ഗ്രഹണശക്തിയിൽനിന്ന് മുദ്രയിട്ട് മറച്ചുവെക്കപ്പെട്ടിരുന്ന
ഒന്നാമത്തെയും രണ്ടാമത്തെയും ദൂതന്മാരുടെ ചരിത്രത്തിലെ ഘടകം.

അപ്പോൾ ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു കേട്ട ശബ്ദം വീണ്ടും എന്നോടു
സംസാരിച്ചു: സമുദ്രത്തിന്മേലും ഭൂമിയിന്മേലും നിൽക്കുന്ന ദൂതന്റെ
കയ്യിൽ തുറന്നിരിക്കുന്ന ചെറിയ പുസ്തകം ചെന്നെടുത്തു കൊൾക
എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ഞാൻ ദൂതന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു, ആ
ചെറിയ പുസ്തകം എനിക്കു തരേണമേ എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു.
അവൻ എന്നോടു: അതെടുത്തു തിന്നുക; അതു നിന്റെ ഉദരം
കയ്ക്കുള്ളതാക്കും, എങ്കിലും നിന്റെ വായിൽ അതു തേൻപോലെ
മധുരമായിരിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ഞാൻ ദൂതന്റെ കയ്യിൽ
നിന്നു ആ ചെറിയ പുസ്തകം എടുത്തു തിന്നു; അതു എന്റെ വായിൽ
തേൻപോലെ മധുരമായിരുന്നു; എന്നാൽ അതു തിന്നുതീർന്ന ഉടനെ
എന്റെ ഉദരം കയ്ക്കുള്ളതായി. വെളിപ്പാട് 10:8-10.

പത്താം വചനത്തിൽ, കൈയിൽ ഒരു ചെറിയ പുസ്തകവുമായി ശക്തനായ
ദൂതൻ ഇറങ്ങി വന്നു. ക്രി.വ. 1840 ഓഗസ്റ്റ് 11 മുതൽ, 1844 ഒക്ടോബർ 22-ലെ
മഹാ നിരാശ വരെ ഉള്ള ചരിത്രത്തെ യോഹന്നാൻ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന
ആ ചരിത്രത്തെ അദ്ദേഹം പ്രതീകാത്മകമായി പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതിന്
മുമ്പ്, "സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു" താൻ "കേട്ട ശബ്ദം" അവനോടു പറഞ്ഞ
ഇങ്ങനെയാണിരുന്നതു്: അവൻ ആ ചെറിയ പുസ്തകം തിന്നുവേണ്ടത്, "അതു
നിന്റെ വയറിനെ കയ്പാക്കും; എങ്കിലും നിന്റെ വായിൽ അതു
തേൻപോലെ മധുരമായിരിക്കും." ആ കയ്പുള്ള നിരാശതന്നെയാണ്
മില്ല്വൈനുകളുടെ വിശ്വാസത്തെ പരീക്ഷിച്ചത്; ആ നിരാശ വരുന്നതിന്
മുമ്പ് അതിനെക്കുറിച്ച് അവർ അറിയുന്നതു അവർക്കു്
ശ്രേഷ്ഠമായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ യോഹന്നാൻ, ഒന്നാമത്തെയും
രണ്ടാമത്തെയും ദൂതന്മാരുടെ സന്ദേശത്തെ നിന്റെ ചരിത്രമായ

സംഭവപരമ്പരയുടെ രേഖപ്പെടുത്തലിനോടു ബന്ധപ്പെട്ട വസൂതകൾ അറിയേണ്ടതിനു ബാധ്യസ്ഥരായ അന്ത്യദിനജനത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നവർ.

ആവിശുദ്ധചരിത്രം അന്തിമദിനജനത്തിന്മേൽ ഒരു പരീക്ഷണം വരുമെന്നതു സൂചിപ്പിക്കുന്നു; അത്, ആ പരീക്ഷണത്തിന് മുമ്പായി അവർ ഗ്രഹിക്കുന്നത് അവർക്കു ഏറ്റവും ഉചിതമല്ലായിരുന്ന ഏതോ കാര്യമിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള ഒരു പരീക്ഷണമായിരിക്കും; എങ്കിലും, അത് മില്ലറൈറ്റുകളുടെ അതേ തുല്യാനുഭവമല്ലായിരുന്നു, എന്നിരുന്നാലും ഒന്നാമത്തെയും രണ്ടാമത്തെയും ദൂതന്മാർ മുഖാന്തരം പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ട സംഭവങ്ങളുടെ രേഖാചിത്രണത്തോടു അത് പൂർണ്ണമായി യോജിച്ചിരിക്കുന്നു; കാരണം ഏഴ് ഇടിമുഴക്കങ്ങളും "തങ്ങളുടെ ക്രമത്തിൽ വെളിപ്പെടേണ്ട ഭാവി സംഭവങ്ങളെ" പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

മില്ലറൈറ്റുകളുടെ അടിസ്ഥാനചരിത്രം അറിയേണ്ടത് ആവശ്യമായിരുന്നുവെങ്കിലും, ദൈവത്തിന്റെ അന്ത്യദിനജനങ്ങൾ മില്ലറൈറ്റുകൾ അനുഭവിച്ച അതേ സംഭവക്രമരൂപരേഖ തന്നെ നിറവേറ്റുമായിരുന്നു; എന്നാൽ മില്ലറൈറ്റുകളെ പരീക്ഷിച്ചതു—അത് മുൻകൂട്ടി അറിയാതിരിക്കുന്നതുതന്നെ അവരുടെ നന്മയ്ക്കായിരുന്നതുകൊണ്ടു—വ്യത്യസ്തമായ ഒരു പരീക്ഷണമായിരിക്കുമായിരുന്നു; യെഹൂദാഗോത്രത്തിലെ സിംഹം യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വെളിപ്പാട് മുദ്രവിമോചനം ചെയ്യേണ്ട സമയം സമീപിക്കുന്നതുവരെ മുദ്രവെക്കപ്പെട്ടിരുന്നതായ ഒരു ഘടകത്തിലൂടെയാണ് ആ പരീക്ഷണം വരുത്തപ്പെട്ടത്; അതു ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ നാൽപ്പതാം വാക്യത്തിന്റെ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ചരിത്രത്തിൽ സംഭവിക്കുന്നു.

മുദ്രയിട്ടിരുന്നതു ദൈവത്തിന്റെ അന്ത്യദിനജനത്തെ പരീക്ഷിക്കാനായി ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടതായിരുന്നു; ആ പരീക്ഷണം മില്ലറൈറ്റുകൾ പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ട വഴിക്കുറിയോടു ഒത്തുചേരുന്നതുമായിരുന്നു; കാരണം, മില്ലറൈറ്റ് ചരിത്രത്തിലെ ആദ്യ നിവൃത്തിയിലായാലും അന്ത്യദിനങ്ങളുടെ അവസാന നിവൃത്തിയിലായാലും, ഏഴ് ഇടിമുഴക്കങ്ങൾ "സംഭവങ്ങളുടെ ഒരു വിവരണം" ആയിരുന്നു; അവ "അവയുടെ ക്രമത്തിൽ വെളിപ്പെടേണ്ടതായിരുന്നു."

വിശാലമായി ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടാതിരുന്ന ത് ഇതാണ്: 1840 ആഗസ്റ്റ് 11-ന് ചെറിയ പൂസകുവുമായി ക്രിസ്തു ഇറങ്ങിവന്നതു മുതൽ 1844 ഒക്ടോബർ 22-ലെ മഹാനിരാശവരെ ഉള്ള ചരിത്രത്തെ യോഹന്നാൻ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതുപോലെ, അതേ ചരിത്രം 1844 ഏപ്രിൽ 19-ന് രണ്ടാം ദൂതന്റെ ഇറങ്ങിവരവിനാലും പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടു. ആദ്യ നിരാശയെ യോഹന്നാന്റെ നിരാശയായി മനസ്സിലാക്കാം; 1840 ആഗസ്റ്റ് 11-ന് ചെറിയ പൂസകു തന്നെ ശേഷം, 1844 ഏപ്രിൽ 19-ന് അവൻ നിരാശയെ അഭിമുഖീകരിച്ചു. ആ നിരാശ എന്തെങ്കിലും രണ്ടാം ദൂതന്റെ

കയ്യറിൽ ഒരു “എഴുത്തച്ഛൻ” പിടിച്ചു കൊണ്ടു “ഇറങ്ങി”.

“മറ്റൊരു ശക്തനായ ദൂതൻ ഭൂമിയിലേക്കു ഇറങ്ങിവരുവാൻ അധികാരം നൽകപ്പെട്ടു. യേശു അവന്റെ കയ്യറിൽ ഒരു എഴുത്തു വെച്ചു; അവൻ ഭൂമിയിലേക്കു വന്നപ്പോൾ, ‘ബാബിലോൻ വീണിരിക്കുന്നു, വീണിരിക്കുന്നു’ എന്നു ഘോഷിച്ചു. പിന്നെ നിരാശരായവർ വീണ്ടും സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു തങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾ ഉയർത്തി, തങ്ങളുടെ കർത്താവിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയെ വിശ്വാസത്തോടും പ്രത്യാശയോടുംകൂടെ നോക്കിനിൽക്കുന്നതായി ഞാൻ കണ്ടു. എങ്കിലും അനേകർ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്നതുപോലെ മന്ദബുദ്ധിയായ ഒരു നിലയിൽ തുടരുന്നതായി തോന്നി; എന്നാൽ അവരുടെ മുഖഭാവങ്ങളിൽ ആഴമേറിയ ദുഃഖത്തിന്റെ അടയാളം എനിക്കു കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞു. നിരാശരായവർ തിരുവെഴുത്തുകളിൽനിന്ന് തങ്ങൾ താമസത്തിന്റെ കാലഘട്ടത്തിലാണെന്നും ദർശനത്തിന്റെ നിവൃത്തിക്കായി ക്ഷമയോടെ കാത്തിരിക്കേണ്ടതാണെന്നും കണ്ടു. 1843-ൽ തങ്ങളുടെ കർത്താവിനെ പ്രതീക്ഷിക്കുവാൻ അവരെ നയിച്ച അതേ തെളിവുകളാണ് 1844-ലും അവനെ പ്രതീക്ഷിക്കുവാൻ അവരെ നയിച്ചത്. എങ്കിലും 1843-ൽ അവരുടെ വിശ്വാസത്തെ ലക്ഷണം ചെയ്തിരുന്ന ആ ഉത്സാഹം ഭൂരിപക്ഷത്തിനും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു ഞാൻ കണ്ടു. അവരുടെ നിരാശ അവരുടെ വിശ്വാസത്തെ മങ്ങിയതാക്കി.” Early Writings, 247.

പത്താം അധ്യായത്തിൽ യോഹന്നാൻ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന മില്ല്നെറ്റ് ചരിത്രം, ഒന്നാമത്തെയും രണ്ടാമത്തെയും ദൂതന്റെ ചരിത്രമാണ്. ഒരു സന്ദേശത്തോടുകൂടി ഒന്നാമത്തെ ദൂതന്റെ അവതരണവും ഒരു സന്ദേശത്തോടുകൂടി രണ്ടാമത്തെ ദൂതന്റെ അവതരണവും, രണ്ടും നിരാശയിൽ അവസാനിച്ചു തത്തായ ചരിത്രങ്ങളുടെ ആരംഭത്തെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു; എങ്കിലും യോഹന്നാൻ കൂടുതൽ നേരിട്ട് ഈ രണ്ടു ദൂതന്മാരുടെയും സമഗ്രചരിത്രത്തെയാണ് ചിത്രീകരിക്കുന്നത്. 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് ശേഷം, മൂന്നാമത്തെ ദൂതൻ ഒരു സന്ദേശത്തോടുകൂടി എത്തിയപ്പോഴും, 1863-ലെ കലാപത്തിന്റെ നിരാശ, ഒരു സന്ദേശത്തോടെ ആരംഭിച്ച് നിരാശയിൽ അവസാനിക്കുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിന്റെ മൂന്നാമത്തെ സാക്ഷ്യം നൽകുന്നു.

2020 ജൂലൈ 18-ന് മൂന്നാം ദൂതന്റെ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ ഉണ്ടായ ആദ്യ നിരാശ, മില്ല്നെറ്റുകൾക്കുണ്ടായ ആദ്യ നിരാശയുടെ സമാന്തരമായിരുന്നു. 1844-ലെ സത്യം ചില കണക്കുകളിലെ ഒരു പിഴവിന്മേൽ കർത്താവ് തന്റെ കൈ വെച്ചുകൊണ്ട് മുദ്രയിട്ടിരുന്നതുപോലെ, ഒരു സത്യം മുദ്രയിടപ്പെട്ടു; അതാണ് മില്ല്നെറ്റുകളുടെ ആദ്യ നിരാശയ്ക്ക് കാരണമായത്. തുടർന്ന് ആ പിഴവ് മനസ്സിലാക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, യെഹൂദാ ഗോത്രത്തിലെ സിംഹം തന്റെ കൈ നീക്കിയിരുന്നതിനാൽ ആ പിഴവ് മുദ്രവിമോചിതമായി. 2020 ജൂലൈ 18-ലെ പിഴവ് ഉണ്ടായത്, “കാലം ഇനി ഇല്ല” എന്നു അവൻ പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ, 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് തന്റെ കൈ ഉയർത്തപ്പെട്ടിരുന്നതായി അംഗീകരിക്കാൻ വിസമ്മതിച്ചതിനാലാണ്.

ആദ്യ ദൂതന്റെ ആദ്യ നിരാശയോടനുബന്ധിച്ച ഫിലദെൽഫ്യൻ പ്രസ്ഥാനം ആയിരുന്ന വലും, മൂന്നാം ദൂതന്റെ ലവോദിക പ്രസ്ഥാനത്തെ തിന്നെ ആദ്യ നിരാശയായിരുന്ന വലും, അവന്റെ കൈ വഴിക്കു പുറിയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന പൂ. 1844 ഏപ്രിൽ 19-നും 2020 ജൂലൈ 18-നും, ആ നിരാശ ഒരു ചിതറിപ്പേ വകുന്ന കാലഘട്ടത്തെ സൃഷ്ടിച്ച പൂ. 1840 ഓഗസ്റ്റ് 11- 2001 സെപ്റ്റംബർ 11-നോ ഒരുമിച്ചു വകുട്ട പ്പെട്ടിരുന്ന വർ ചിതറിപ്പേ വായി; അതിനുശേഷം ക്രിസ്തു തന്റെ ജനത്തെ രണ്ടാം പ്രാവശ്യം ഒരുമിച്ചു വകുട്ടു വാൻ ആരംഭിച്ചു.

2001 സെപ്റ്റംബർ 11-ന് ആരംഭിച്ച് അവൻ ഒരു ജനത്തെ ശേഖരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; കാരണം ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നാനത്താൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നതുപോലെ, ദിവ്യപ്രതീകം ഇറങ്ങിവരുമ്പോഴാണ് അവൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ ശേഖരിക്കാൻ ആരംഭിക്കുന്നത്, അതിന് മുമ്പല്ല. തുടർന്ന്, ഒരു ചിതറലിനുശേഷം, ക്രിസ്തു തന്റെ ജനത്തെ രണ്ടാം പ്രാവശ്യം ശേഖരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തു തന്റെ സ്നാനത്തിൽ ആരംഭിച്ച് തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ ശേഖരിച്ചു; ക്രൂശ് സൃഷ്ടിച്ച ചിതറലിനുശേഷം, അവൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ രണ്ടാം പ്രാവശ്യം ശേഖരിക്കാൻ ആരംഭിച്ചു. 2023 ജൂലൈയിൽ ആരംഭിച്ച രണ്ടാം ശേഖരണത്തിന്റെ പ്രവചനാത്മക സത്യം, 2020 ജൂലൈ 18-ന് മുദ്രയിട്ടിരുന്നതിന്റെ ഭാഗമായിരുന്നു; എങ്കിലും അത് മില്ലറൈറ്റുകളുടെ ചരിത്രത്തിലെ ഒരു ഘടകമായിരുന്നതു വ്യക്തമായിരുന്നു.

ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ നാൽപ്പതാം വാക്യത്തിൽ, അഗാധകുണ്ടിൽനിന്നുള്ള മൃഗം ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ് 2020-ൽ ഭൂമിയിലെ മൃഗത്തിന്റെ ഇരുകൊമ്പുകളെയും വധിച്ചു. 2023-ലെ ജൂലൈയിൽ, കർത്താവ് തന്റെ അന്ത്യദിനജനത്തെ രണ്ടാം പ്രാവശ്യം ഒന്നിച്ചുകൂട്ടുവാൻ ആരംഭിച്ചു. ഒന്നിച്ചുകൂട്ടുന്ന പ്രക്രിയ വിശുദ്ധ മില്ലറൈറ്റ് ചരിത്രത്തിനുള്ളിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ആ ചരിത്രത്തിൽ, തന്റെ ജനത്തെ രണ്ടാം പ്രാവശ്യം ഒന്നിച്ചുകൂട്ടുന്നതിന്റെ രണ്ടു ചരിത്രസാക്ഷികൾ ഉണ്ട്. ഒന്നിച്ചുകൂട്ടുന്ന പ്രക്രിയ 2023-ലെ ജൂലൈവരെ മുദ്രയിട്ടിരുന്നതായ ഒരു പ്രവാചകഘടകമാണ്. തന്റെ ജനത്തെ രണ്ടാം പ്രാവശ്യം ഒന്നിച്ചുകൂട്ടുന്ന പ്രവൃത്തി, ഏഴിൽപ്പെട്ട എട്ടാമത്തെ പ്രസിഡന്റിന്റെ രണ്ടാം തിരഞ്ഞെടുപ്പിന് തൊട്ടുമുമ്പായി, അതായത് ഉക്രേനിയൻ യുദ്ധത്തിന്റെ ചരിത്രകാലയളവിൽ, നിറവേറുന്നു.

1840 ആഗസ്റ്റ് 11-ന് കർത്താവ് മില്ലറൈറ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തെ ഒരുമിച്ചു വകുട്ട മെയ് മാസത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട 1843 ചാർട്ട് അവതരിപ്പിച്ചതിൽ ആ ഒരുമിച്ചു വകുട്ട ലിനെ അവൻ അടയാളപ്പെടുത്തി. ആ ചാർട്ട് അടിസ്ഥാനസന്ദേശത്തെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു, കാരണം അന്നു പ്പോൾ അ മില്ലറൈറ്റ് ആലയത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം പണിയുകയായിരുന്ന പൂ. 1840 ആഗസ്റ്റ് 11-ന് വെളിപ്പാട് പത്താം അധ്യായത്തിലെ ദൂതന്റെ ഇറക്കം, ക്രിസ്തുവിന്റെ സന്നാഹത്തെ വടു സമാന്തരമാണ്; മറ്റുള്ള കാര്യങ്ങളോടൊത്തു അത് ക്രിസ്തു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ തെരഞ്ഞെടുത്തു വരുത്തുന്നതിന്റെ

ആരംഭത്തെ അടയാളപ്പെടുത്ത 1.

“യോഹന്നാനെയും അന്ദ്രയാസിനെയും ശിമോനിയെയും, ഫിലിപ്പൊസിനെയും നത്തനയേലിയെയും വിളിച്ചതോടുകൂടി ക്രിസ്തീയസഭയുടെ അടിസ്ഥാനം സ്ഥാപിക്കപ്പെടാൻ തുടങ്ങി. യോഹന്നാൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ രണ്ടുപേരെ ക്രിസ്തുവിന്റെ അടുക്കലേക്ക് നയിച്ചു. തുടർന്ന് അവരിൽ ഒരുവനായ അന്ദ്രയാസ് തന്റെ സഹോദരനെ കണ്ടെത്തി അവനെ രക്ഷകനികളേക്ക് വിളിച്ചു. പിന്നെ ഫിലിപ്പൊസ് വിളിക്കപ്പെട്ടു; അവൻ നത്തനയേലിയെ അന്വേഷിച്ചുപോയി.” The Desire of Ages, 141.

1798-ലെ അന്ത്യകാലത്തിന്റെ ആരംഭം മുതൽ 1840 ആഗസ്റ്റ് 11 വരെ വിലും മില്ലിന്റെ പ്രവൃത്തി യോഹന്നാൻ സ്താപകന്റെ പ്രവൃത്തിയെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു; എന്നാൽ വെളിപ്പാട് പത്താം അദ്ധ്യായത്തിലെ ദൂതൻ ഇറങ്ങി വന്നു, അതുപോലെ ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നാനസമയത്ത് പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ അവതിരണം മുൻ‌രൂപീകരിച്ചതുപോലെ, കർത്താവ് തന്റെ അടിസ്ഥാനശിഷ്യന്മാരെ “കൂട്ടിച്ചേർത്തു.” ഈ രണ്ടു സാക്ഷികളും, വെളിപ്പാട് പതിനെട്ടാം അദ്ധ്യായത്തിലെ ദൂതൻ ഇറങ്ങി വന്നപ്പോൾ, അതായത് 2001 സെപ്റ്റംബർ 11-ന്, ക്രിസ്തു തന്റെ അന്ത്യദിനജനത്തെ കൂട്ടിച്ചേർത്തുവെന്ന് തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു; എന്നാൽ മില്ലറൈറ്റുകളോടുണ്ടായതുപോലെ, മുദ്രവെക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഏഴ് ഇടിമുഴക്കങ്ങളിലെ ഒരു ഘടകത്താൽ അവർ പരീക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതായിരുന്നു; പിന്നെ കർത്താവ് തന്റെ ജനത്തെ രണ്ടാം പ്രാവശ്യം കൂട്ടിച്ചേർക്കുമായിരുന്നു.

ദാനിയേലിന്റെ പതിനൊന്നാം അദ്ധ്യായത്തിലെ പതിനൊന്നാം വാക്യത്തിന്റെ അത്യന്താന്ത്യത്തിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ചരിത്രഘട്ടത്തിൽ, പുടിന്റെ യുക്രേനിയൻമേലുള്ള ജയത്തിന് തൊട്ടുമുമ്പും, റഷ്യയുടെയും പുടിന്റെയും പ്രവചനസാക്ഷ്യം അവസാനിക്കുന്ന പന്ത്രണ്ടാം വാക്യത്തിന് തൊട്ടുമുമ്പും, ദൈവത്തിന്റെ അന്ത്യദിനജനങ്ങളുടെ രണ്ടാമത്തെ ശേഖരണം ആരംഭിച്ചു. ആകയാൽ ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അദ്ധ്യായം, പതിനൊന്നാം വാക്യം, വെളിപ്പാട് പതിനൊന്നാം അദ്ധ്യായം, പതിനൊന്നാം വാക്യവുമായി ഒത്തുചേരുന്നു; കാരണം അവിടെയാണു രണ്ടു സാക്ഷികൾ വീണ്ടും ജീവനിലേക്ക് കൊണ്ടുവരപ്പെടുന്നത്.

വിശുദ്ധ മായ മില്ലറൈറ്റ് ചരിത്രത്തിൽ, 1844 ഏപ്രിൽ 19-ലെ നിരാശയ്ക്കു ശേഷം കർത്താവ് തന്റെ ജനത്തെ രണ്ടാമതും ഒന്നിച്ചു കൂട്ടാൻ ആരംഭിക്കുന്ന സമയത്ത് തന്റെ ജനത്തെ ഒന്നിച്ചു കൂട്ടുവാൻ കർത്താവ് ഉപയോഗിച്ച തോ, അവർ മത്തായി അദ്ധ്യായം ഇരുപത്തിയഞ്ചിലെ പത്തു കന്യകമാരുടെ ഉപമയിലെ താമസകാലവും ഹബക്കുക്കിന്റെ അദ്ധ്യായം രണ്ടാമതും നിറവേറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്ന തിരിച്ചറിവായിരുന്നു. മില്ലറൈറ്റുകൾ തങ്ങളുടെ അവസ്ഥ തിരിച്ചറിഞ്ഞപ്പോൾ മടങ്ങിവരുവാൻ ദൈവത്തിന്റെ പ്രവചനവചനത്തിൽ തങ്ങളെ ഏൽക്കുന്ന

പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വരായി അവർ തിരിച്ചറിയേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നൂ. അവർക്കു തന്റെ ജനമെന്നു അവകാശപ്പെട്ടിരുന്ന വരോടുള്ള വിരോധത്തീൽ, തങ്ങളാണ് ദൈവത്തിന്റെ ജനമെന്നു കാണേണ്ടിയിരുന്നൂ. നിരാശപ്പെട്ട തന്റെ ജനത്തെ ഒന്നിച്ചു കൂട്ടുന്നതിനാൽ, ജാതികൾക്കായി ഉയർത്തപ്പെട്ട പതാകയുടെ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം അവൻ നല്കിക്കൊണ്ടിരുന്നൂ; ഇങ്ങനെ, യഥാർത്ഥ മെങ്കിലും നിരാശപ്പെട്ട തന്റെ ജനത്തെ യും, വെറും തന്റെ ജനമെന്നു അവകാശപ്പെടുന്ന ജനത്തെ യും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസത്തെ അവൻ ഊന്നിപ്പറയുകയായിരുന്നൂ.

ആ ദിവസത്തിൽ യിശ്ശായുടെ ഒരു വേർ ഉണ്ടായിരിക്കും; അത് ജനങ്ങൾക്കു ഒരു പതാകയായി നിലക്കും; ജാതികൾ അതിങ്കലേക്കു അന്വേഷിച്ചുവരും; അവന്റെ വിശ്രമസ്ഥലം മഹിമാപൂർണ്ണമായിരിക്കും. ആ ദിവസത്തിൽ യഹോവ രണ്ടാമതും തന്റെ കൈ നീട്ടി, ശേഷിച്ചിരിക്കുന്ന തന്റെ ജനത്തിന്റെ ശേഷിപ്പിനെ അസ്സൂരിൽനിന്നും, മിസ്രയീമിൽനിന്നും, പത്രോസിൽനിന്നും, കൂശിൽനിന്നും, ഏലാമിൽനിന്നും, ശിനാർദേശത്തിൽനിന്നും, ഹമാത്തിൽനിന്നും, സമുദ്രത്തിലെ ദ്വീപുകളിൽനിന്നും വീണ്ടെടുക്കും. അവൻ ജാതികൾക്കായി ഒരു പതാക ഉയർത്തും; യിസ്രായേലിന്റെ പുറത്താക്കപ്പെട്ടവരെ ഒന്നിച്ചുകൂട്ടും; യെഹൂദയുടെ ചിതറിപ്പോയവരെ ഭൂമിയുടെ നാലു ദിക്കുകളിൽനിന്നും ശേഖരിക്കും. യെശയ്യാവു 11:10-12.

1844 ഏപ്രിൽ 19-ന് നിരാശപ്പെട്ടവരെ പ്രവാചകനായ യിരെമ്യാവ് പ്രതിനിധീകരിക്കുമ്പോൾ, 1843-ലെ പരാജയപ്പെട്ട പ്രവചനത്തെ യിരെമ്യാവ് പ്രതിനിധീകരിച്ചവരെ വ്യാജപ്രവാചകർ ആണെന്നതിന് തെളിവായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന “പരിഹാസകരുടെ സഭ”യുമായി താൻ ഇനി സഹവസിക്കുന്നില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം തിരിച്ചറിഞ്ഞു.

ഞാൻ പരിഹാസികളുടെ സഭയിൽ ഇരുന്നില്ല; ആനന്ദിച്ചുമില്ല; നിന്റെ കൈ നിമിത്തം ഞാൻ ഏകാന്തനായി ഇരുന്നു; നീ എന്നെ ക്രോധഭാരത്തോടെ നിറച്ചിരിക്കുന്നു. യിരെമ്യാവു 15:17.

“പരിഹാസികളുടെ സഭ” യിരെമ്യാവാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടവരെ പുറത്താക്കി.

“അവിശ്വസികളായ അവരുടെ സഹോദരന്മാരാൽ അനേകർ ഉപദ്രവിക്കപ്പെട്ടു. സഭയിലെ സ്വന്തം സ്ഥാനം നിലനിർത്തുന്നതിലേക്ക് ചിലർ തങ്ങളുടെ പ്രത്യേകതയെക്കുറിച്ച് മൗനം പാലിക്കാൻ സമ്മതിച്ചു. എന്നാൽ ദൈവത്തോടുള്ള വിശ്വസ്തത, അവർ തങ്ങളുടെ വിശ്വാസഭാരമായി ഏല്പിച്ച സത്യങ്ങളെ ഇങ്ങനെ മറച്ചുവെക്കുന്നതിലേക്കു തയ്യാറായില്ല. ചിലർ അനുഭവിച്ചു. ക്രിസ്തുവിന്റെ വരവിനെക്കുറിച്ചുള്ള തങ്ങളുടെ വിശ്വാസം പ്രകടിപ്പിച്ചു. തല്ലാതെ മറ്റെന്തെങ്കിലും കാരണവും ഇല്ലാതെ, കുറച്ചു പേരല്ല സഭാസഹവാസത്തിൽ നിന്നു പുറത്താക്കാൻപ്പെട്ടവർ. തങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തെ നിന്റെ ഈ പരീക്ഷ

[illegible]

കർത്താവ് ജാതികളോടു ഒരു പതാക ഉയർത്തുമ്പോൾ, അത് ഇസ്രായേലിന്റെ പുറത്താക്കപ്പെട്ടവരായ തന്റെ ജനത്തിലെ ശേഷിപ്പിനെ ശേഖരിക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ രണ്ടാം പ്രാവശ്യം തന്റെ കൈ നീട്ടിയിരിക്കുന്ന സമയത്തായിരിക്കും സംഭവിക്കുക. അവർ ഇനി “പരിഹാസികളുടെ സഭയിൽ” ഇരിക്കാത്തവരാണ്.

“യെശുവിന്റെ വേർ” എന്നത് രണ്ട് രക്തവംശങ്ങളുടെ ഒരു പ്രതീകമാണ്—ഒന്ന് യെഹൂദമതത്തിൽ നിന്നുള്ളതും അതിനൊപ്പം യെഹൂദമതത്തിനു പുറത്തുള്ള ഒരു രക്തവംശവുമായും ചേർന്നതും—ഇത് യേശുവിന്റെ രക്തവംശത്തെ മാത്രം പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതല്ല, ദൈവികതയും മാനുഷികതയും തമ്മിലുള്ള സംയോജനത്തിന്റെ പ്രതീകവുമാണ്; കാരണം ഉയർത്തിപ്പിടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കൊടി, ദൈവികതയും മാനുഷികതയും സംയോജിക്കുന്ന അവസ്ഥയിലും അനുഭവത്തിലും എന്നേക്കുമായി മുദ്രകുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ജനത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ പത്താം വചനത്തിൽ “കോട്ട” എന്ന പ്രതീകത്താൽ ഇതും പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. പത്താം വചനത്തിൽ, “കോട്ട” എന്നത് തല ആണെന്ന പ്രവാചകപരമായ ധാരണയിലൂടെ, ഒരു ലക്ഷത്തി നാല്ക്കത്തിനാലായിരം പേരുടെ മുദ്രകുത്തൽ കാലം സൂചിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. പതിനൊന്നാം വചനത്തിലെ ചരിത്രത്തിലും ഉക്രെയിൻ യുദ്ധത്തിലും, നിരാശപ്പെടുത്തിയ പുറത്താക്കപ്പെട്ടവരെ ശേഖരിക്കേണ്ടതിനു കർത്താവ് തന്റെ കൈ രണ്ടാം പ്രാവശ്യം നീട്ടുന്നു.

അതുകൊണ്ട്, ദാനിയേൽ പതിനൊന്നു ലെ സാക്ഷ്യം എടുത്തതുകൊണ്ട്, ഞങ്ങളുടെ ശിഷ്യന്മാർക്കായി, പ്രവാചകചരിത്രത്തിലേക്ക് ഉള്ള പാപ്പാസഭയുടെ കടന്നുകയറ്റം തിരിച്ചറിഞ്ഞിരിക്കുന്ന പൗലോസ് എട്ടാമനായിൽ നിന്നും സഭയെയും രാജ്യത്തെയും ഒന്നിച്ച് നിർമ്മിക്കുന്ന പ്രവൃത്തിയെക്കുറിച്ചുള്ള ചെറിയൊരു പ്രതിബിംബം നൽകുന്നു. അദ്ദേഹം കൈമാറിയ പ്രവൃത്തിയെക്കുറിച്ചും ഞങ്ങളുടെ ശിഷ്യന്മാർക്കായി, മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലെ പ്രതിബിംബം നൽകുന്നു. അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചതും വിശ്വസിക്കുന്നതും ഞങ്ങളുടെ ശിഷ്യന്മാർക്കായി, അദ്ദേഹം വാക്യങ്ങളെ ശിഷ്യന്മാർക്കായി നൽകിയതിൽ, പത്താം നൂറ്റാണ്ടിലെ കമ്മ്യൂണിയുടെ രേഖയും കൂടിയായ ഏഴ് ഇടിമുഴക്കങ്ങളുടെ രേഖയെ ഞങ്ങളുടെ ശിഷ്യന്മാർക്കായി നൽകുന്നു; അതിലൂടെ ഒരു ലക്ഷ്യം നൽകിത്തന്നു. നാൽപ്പത്തിനാലായിരത്തിനും അതിലധികമുള്ളവരും, യഥാർത്ഥ പ്രവാചകൻ കൈമാറിയ പ്രവൃത്തിയെക്കുറിച്ചും ഞങ്ങളുടെ ശിഷ്യന്മാർക്കായി നൽകുന്നു. മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലെ

രേഖയെയും തിരിച്ചറിയുന്ന ു. ആ ചരിത്രത്തിൽ യഥാർത്ഥ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് കൊമ്പിനുള്ള സംഭവങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ട് രണ്ടാം ശേഖരണം.

രണ്ടാമത്തെ ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ രണ്ടാം ശേഖരണം സംഭവിച്ചു; 1844 മുതൽ 1863 വരെ മൂന്നാമത്തെ ദൂതന്റെ ചരിത്രത്തിലും അതു സംഭവിച്ചു; അങ്ങനെ, ചിതറിപ്പോയ തന്റെ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെ ശേഖരിക്കേണ്ടതിന്നു കർത്താവ് രണ്ടാം പ്രാവശ്യം തന്റെ കൈ നീട്ടിയതിന്റെ മില്ലറൈറ്റ് ചരിത്രത്തിൽ നിന്നുള്ള രണ്ട് സാക്ഷികളെ ഇത് സ്ഥാപിക്കുന്നു.

“സെപ്റ്റംബർ 23-ന്, തന്റെ ജനത്തിന്റെ ശേഷിപ്പിനെ വീണ്ടെടുക്കുവാൻ കർത്താവു തന്റെ കൈ രണ്ടാം പ്രാവശ്യം നീട്ടിയിരിക്കുന്നുവെന്നും, ഈ സമാഹരണകാലത്ത് ശ്രമങ്ങൾ ഇരട്ടിയാക്കപ്പെട്ടേണ്ടതുണ്ടെന്നും കർത്താവു എന്നെ കാണിച്ചു. ചിതറിപ്പോകുന്ന കാലത്ത് യിസ്രായേൽ അടിക്കപ്പെടുകയും കീറിപ്പറിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു; എന്നാൽ ഇപ്പോൾ, സമാഹരണകാലത്ത്, ദൈവം തന്റെ ജനത്തെ സൗഖ്യമാക്കി മുറിവുകെട്ടും. ചിതറിപ്പോകുന്ന കാലത്ത് സത്യം പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ നടത്തിയ ശ്രമങ്ങൾ വളരെ കുറച്ചു ഫലപ്രദമായിരുന്നുള്ളൂ, വളരെ അല്പമോ ഒന്നുമല്ലാതെയോ മാത്രമേ കൈവരിച്ചിരുന്നുള്ളൂ; എന്നാൽ സമാഹരണകാലത്ത്, ദൈവം തന്റെ ജനത്തെ ഒന്നിച്ചുകൂട്ടുവാൻ തന്റെ കൈ പ്രവർത്തിപ്പിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ, സത്യം പ്രചരിപ്പിക്കുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ ഉദ്ദേശിച്ചതായ ഫലം കൈവരും. എല്ലാവരും ഈ പ്രവൃത്തിയിൽ ഐക്യപ്പെട്ടവരും ഉത്സാഹികളുമായിരിക്കണം. ഇപ്പോൾ സമാഹരണകാലത്തുള്ള നമ്മെ ഭരിക്കേണ്ട ഉദാഹരണങ്ങളായി ചിതറിപ്പോകുന്ന കാലത്തെ ആരും ഉദ്ധരിക്കുന്നത് തെറ്റാണെന്ന് ഞാൻ കണ്ടു; കാരണം ദൈവം അന്നു ചെയ്തതിലധികം ഇപ്പോൾ നമുക്കായി ഒന്നും ചെയ്യാതിരുന്നാൽ, യിസ്രായേൽ ഒരിക്കലും ഒന്നിച്ചുകൂട്ടപ്പെടുകയില്ല.” Early Writings, 74.

Early Writings എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അനുബന്ധത്തിൽ, ഇപ്പോൾ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്ന അഭിപ്രായം സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് വിശദീകരിക്കുന്നു:

“3. കർത്താവ് ‘തന്റെ ജനത്തിലെ ശേഷിപ്പിനെ വീണ്ടെടുക്കേണ്ടതിന്നു രണ്ടാം പ്രാവശ്യം തന്റെ കൈ നീട്ടിയിരിക്കുന്നു’ എന്ന 74-ാം പേജിലെ ആശയം, ക്രിസ്തുവിനെ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നവരുടെ ഇടയിൽ ഒരിക്കൽ നിലനിന്നിരുന്ന ഐക്യത്തെയും ശക്തിയെയും മാത്രം സൂചിപ്പിക്കുന്നു; കൂടാതെ, തന്റെ ജനത്തെ വീണ്ടും ഐക്യപ്പെടുത്തുകയും ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്യാൻ അവൻ ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന വസ്തുതയെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു.” Early Writings, 86.

1840 ഓഗസ്റ്റ് 11 മുതൽ 1844 ഒക്ടോബർ 22 വരെ നീളുന്ന കാലത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഏഴ് ഇടിമുഴക്കങ്ങൾ ഉടെ വിശുദ്ധ ചരിത്രം, 1844 ഒക്ടോബർ 22 മുതൽ 1863-ലെ കലാപം വരെ ഉള്ള വിശുദ്ധ ചരിത്രത്തിന്റെ പ്രതിരൂപമായിരുന്ന ു. വരിയിന്മേൽ വരിയായി, ആദ്യ

ചരിത്രം ജ്ഞാനികളായ കന്യകമാരുടെ ഒരു ദൃഷ്ടി വെക്കുന്നത് പ്രതിനിധീകരിച്ചു; രണ്ടാമത്തെ വരിയായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ട ചരിത്രം മൂലകളായ കന്യകമാരുടെ ഒരു ദൃഷ്ടി വെക്കുന്നത്. ഇരു ചരിത്രങ്ങളും ഭക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ട ഒരു സന്ദേശവുമായി ഒരു ദൂതൻ ഇറങ്ങുന്ന പ്ലേ ഓൾ ആരംഭിച്ചു. ഇരു ചരിത്രങ്ങളും ഇല്ലാത്തവയെ വെക്കുന്ന ഒരു പരീക്ഷണപ്രക്രിയയ്ക്ക് തുടക്കമായി; അതു ചിതറിപ്പോകാൻ ഇടയാക്കി. 1849-ഓടെ, ഒക്ടോബർ 22, 1844-ൽ ചിതറിപ്പോയവരെ ഈ പ്രാവശ്യം ഒരുമിച്ചുകൂട്ടേണ്ടതിന്നു കർത്താവ് വീണ്ടും രണ്ടാം പ്രാവശ്യം തന്നെ നീട്ടുന്നതുകൊണ്ടു സിസ്റ്റർ വൈറ്റിന് കാണിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നതു.

മഹാനിരാശ മൂലം അവർ ചിതറിപ്പോയിരുന്നു; 1844 ഏപ്രിൽ 19-ന് ജ്ഞാനികൾ അവരുടെ ആദ്യ നിരാശ മൂലം ചിതറിപ്പോയിരുന്നതുപോലെ തന്നെ. രണ്ടാം സമാഹരണം കർത്താവു "തന്റെ ജനത്തെ വീണ്ടും ഒന്നിപ്പിക്കാനും ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുവരാനും ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു" എന്നു തിരിച്ചറിഞ്ഞു. രണ്ടാം സമാഹരണത്തിൽ കർത്താവിന്റെ പ്രവൃത്തി, സന്ദേശത്തിൽ പരസ്പരം ഏകീകൃതമായിരിക്കുന്നതും അവരുടെ മാനുഷികസ്വഭാവം അവന്റെ ദൈവികസ്വഭാവത്തോടു ഏകീകൃതമായിരിക്കുന്നതുമായ ഒരു പതാക ഉയർത്തുന്നതിനെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. ആ പതാകയുടെ ഉദ്ദേശ്യം, പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും ആ പതാക കാണുന്നതിലൂടെ ദൈവത്തിന്റെ മറ്റേ ആട്ടിൻകുട്ടത്തെ ബാബിലോണിൽ നിന്നു വിളിച്ചിറക്കുന്നതാകുന്നു.

സൺഡേ നിയമത്തിന്റെ പരീക്ഷണകാലത്ത് ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവികതയോടു തങ്ങളുടെ മനുഷ്യസ്വഭാവത്തെ ഏകീകരിച്ചവരുടെ സൈന്യമാണ് ആ പതാക. അതുകൊണ്ട്, രണ്ടാമത്തെ ശേഖരണം "യിശ്ശായിയുടെ വേർ" എന്നു തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നു; അത് ഉയർത്തപ്പെടും; അങ്ങനെ, പതാകയാൽ ശേഖരിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു ജാതീയസ്ത്രീയായ രൂത്ത്, ഒരു നൂറ്റിനാലുത്തിനാലായിരം പേരുടെ പ്രതീകമായും, രൂത്തിനുവേണ്ടി വില നൽകി അവളുടെ അടുത്ത ബന്ധുവായിരുന്ന വീണ്ടെടുപ്പുകാരന്റെ പ്രതീകമായും നിൽക്കുന്ന ബോവസിനോടു ചേർക്കപ്പെടുന്നതിലൂടെ, ഇരു പ്രവാചക പ്രതീകത്വം അതു വഹിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവിക സ്വഭാവം മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിന്റെ വീണ്ടെടുത്ത അടുത്ത ബന്ധുവായി. ഉയർത്തപ്പെടുന്ന ആ പതാക, സന്ദേശത്താൽ ഏകീകരിക്കപ്പെട്ടവരാകുന്നു; അവർ സൺഡേ നിയമത്തിനു മുമ്പായി, തങ്ങളുടെ മനുഷ്യസ്വഭാവത്തെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവികതയോടു ചേർക്കുന്ന പ്രവൃത്തിയെ സമാപിപ്പിക്കുന്നു.

ഈ പഠനം അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ ഞങ്ങൾ തുടരും.

ബൈബിളിനെക്കുറിച്ചുള്ള വിലമതിപ്പ് അതിന്റെ പഠനത്തോടൊപ്പം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വിദ്യാർത്ഥി ഏതു ദിശയിലേക്കു തിരിഞ്ഞാലും, അവൻ അവിടെ ദൈവത്തിന്റെ അനന്തമായ ജ്ഞാനവും സ്നേഹവും പ്രകടമായിരിക്കുന്നതായി കണ്ടെത്തും.

“യൂദരുടെ സംവിധാനത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം ഇനിയും പൂർണ്ണമായി ഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. വിശാലവും ആഴമുള്ളതുമായ സത്യങ്ങൾ അതിന്റെ ആചാരങ്ങളിലും പ്രതീകങ്ങളിലും നിഴലായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. അതിന്റെ രഹസ്യങ്ങൾ തുറന്നുകാട്ടുന്ന താക്കോൽ സുവിശേഷമാണ്. വീണ്ടെടുപ്പിന്റെ പദ്ധതിയെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവിലൂടെ അതിലെ സത്യങ്ങൾ ബോധ്യത്തിന് തുറന്നുകൊടുക്കപ്പെടുന്നു. നാം ചെയ്യുന്നതിനെക്കാൾ വളരെ അധികമായി, ഈ അത്ഭുതകരമായ വിഷയങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കുന്നത് നമ്മുടെ അവകാശമാണ്. ദൈവത്തിന്റെ ആഴമുള്ള കാര്യങ്ങളെ നാം ഗ്രഹിക്കേണ്ടതാണ്. ദൈവവചനം തകർന്നഹൃദയത്തോടെ അന്വേഷിക്കുകയും, അവൻ മാത്രം നൽകാൻ കഴിയുന്ന ജ്ഞാനത്തിന്റെ കൂടുതൽ ദൈർഘ്യവും വീതിയും ആഴവും ഉയരവും ലഭിക്കേണ്ടതിനു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ജനത്തോടു വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സത്യങ്ങളിലേക്കു ദൂതന്മാർ നോക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.”

“ഈ ലോകത്തിന്റെ ചരിത്രം അവസാനത്തിലേക്കു സമീപിക്കുമ്പോൾ, അന്ത്യദിവസങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രവചനങ്ങൾ പ്രത്യേകിച്ച് നമ്മുടെ പഠനം ആവശ്യപ്പെടുന്നു. പുതിയ നിയമത്തിലെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ അവസാനത്തേതായ പുസ്തകം നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കേണ്ട സത്യങ്ങളാൽ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വെളിപ്പാടിനെ തങ്ങളുടെ പഠനവിഷയമാക്കാതിരിക്കാനുള്ള ഏതെങ്കിലും ന്യായം കിട്ടിയതിൽ പലരും സന്തോഷിച്ചിരിക്കേണ്ടതിന്നു സാത്താൻ അവരുടെ മനസ്സുകളെ അന്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ക്രിസ്തു തന്റെ ദാസനായ യോഹന്നാനിലൂടെ ഇവിടെ അന്ത്യദിവസങ്ങളിൽ സംഭവിക്കേണ്ടതെന്തെന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു; അവൻ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ‘ഈ പ്രവചനത്തിന്റെ വചനങ്ങൾ വായിക്കുന്നവനും കേൾക്കുന്നവരും അതിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതു പാലിക്കുന്നവരും ഭാഗ്യവാന്മാർ.’ വെളിപ്പാട് 1:3.”

“‘ഇതത്രേ നിത്യജീവൻ,’ എന്ന് ക്രിസ്തു പറഞ്ഞു, ‘ഏക സത്യദൈവമായ നിന്നെയും, നീ അയച്ച യേശുക്രിസ്തുവിനെയും അവർ അറിയുന്നതാകുന്നു.’ യോഹന്നാൻ 17:3. ഈ അറിവിന്റെ മൂല്യം നാം എന്തുകൊണ്ടാണ് മനസ്സിലാക്കാതിരിക്കുന്നത്? ഈ മഹിമയുള്ള സത്യങ്ങൾ നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ജ്വലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാതിരുന്നതെന്ത്? നമ്മുടെ അധരങ്ങളിൽ വിറച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാതിരുന്നതെന്ത്? നമ്മുടെ സർവ്വസത്തയിലും വ്യാപിച്ചുകിടക്കാതിരുന്നതെന്ത്?”

“തന്റെ വചനം നമുക്ക് നൽകുന്നതിലൂടെ, നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്കും അനിവാര്യമായ എല്ലാ സത്യങ്ങളും ദൈവം നമ്മുടെ അധീനതയിൽ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ആയിരങ്ങൾ ഈ ജീവജലത്തറിവിന്റെ കിണറുകളിൽ നിന്ന് വെള്ളം എടുത്തുപിടിക്കുകയും, വിതരണത്തിൽ യാതൊരു കുറവും വന്നിട്ടില്ല. ആയിരങ്ങൾ കർത്താവിനെ തങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വെച്ചിരിക്കുന്നു; അവനെ നിരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ അവർ അദ്ദേഹത്തെ

സ്വരൂപത്തെ ിലേക്കു് പൂർവ്വപാത്ത രപ്പെട്ടു. അവന്റെ സ്വഭാവത്തെ ക്കു് അവർ സംസാരിക്കു് പൂമ്പേ ധർ, ക്രിസ്തുതങ്ങളെ ശ്ലക്കു് പൂഎന്താണെന്നു് പൂംത ക്രിസ്തുവിന്നു് പൂഎന്താണെന്നു് പൂംവിവരിക്കു് പൂമ്പേ ധർ, അവരുടെ ആത്മ അവരിൽ ജലിക്കു് പൂന്നു്. എങ്കിലും, ഈ അന്വേഷകർ ഈ മഹത്തായ വിശുദ്ധ വിഷയങ്ങളെ തീർത്തു് പൂകളത്തെ ിട്ടില്ല. ഇനി ആയിരങ്ങളെ ശ്ലക്കു് പൂകുടിരക്ഷയുടെ രഹസ്യങ്ങളെ അന്വേഷിക്കു് പൂന്നു് പ്രവർത്തനവിധിയിൽ ഏർപ്പെട്ടാൽ. ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതത്തെ യും അവന്റെ ദൗത്യത്തെ ിന്റെ സ്വഭാവത്തെ യും ആഴമായി ധ്യാനിക്കു് പൂമ്പേ ധർ, സത്യകണ്ടെത്താനുള്ള ഓരോ ശ്രമത്തെയും പ്രകാശകിരണങ്ങളെ ശ്ലക്കുടുത്തു് വ്യക്തമായി പ്രസരിക്കു് പൂം. ഓരോ പുതുവായ അന്വേഷണവും ഇതുവരെ വെളിപ്പെട്ടതിനെക്കുറിച്ചു് കൂടുതൽ ആഴത്തിൽ ആകർഷകമായ ഏതോ ഒന്നിനെ വെളിപ്പെടുത്തു് പൂം. ഈ വിഷയം അക്ഷയമാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ അവതാരം, അവന്റെ പ്രായശ്ചിത്തബലി, മദ്ധ്യസ്ഥ പ്രവൃത്തനിയമം എന്നിവയുടെ പഠനം സമയം നിലനിൽക്കു് പൂന്നിടത്തോളം ഉത്സാഹിയാർ വിദ്യാർത്ഥിയുടെ മനസ്സിനെ വ്യപരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കു് പൂം; എണ്ണവർഷങ്ങളുള്ള സ്വർഗ്ഗത്തെ നോക്കി അവൻ ഇങ്ങനെ വിളിച്ചു് പൂവൻ 'ഭക്തിയുടെ രഹസ്യം മഹത്തായതു ആകുന്നതു്."

"നിത്യത്തിൽ നാം ഇവിടെ ലഭിക്കാമായിരുന്ന പ്രകാശനം സ്വീകരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ നമ്മുടെ ഗ്രഹിക്കലിനെ തുറന്നുകളുമായിരുന്ന ആ കാര്യങ്ങളെ പഠിച്ചറിയും. വീണ്ടെടുപ്പിന്റെ വിഷയങ്ങൾ നിത്യതയുടെ യുഗങ്ങളോടുകൂടി വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെയും മനസ്സുകളെയും നാവുകളെയും നിറച്ചിരിക്കും. ക്രിസ്തു തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കു വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നെങ്കിലും, അവർ വിശ്വാസത്താൽ ഗ്രഹിക്കാതെ പോയ സത്യങ്ങളെ അവർ മനസ്സിലാക്കും. എന്നുമെന്നേക്കുമായി ക്രിസ്തുവിന്റെ സമ്പൂർണ്ണതയുടെയും മഹത്വത്തിന്റെയും പുതുപുതിയ ദൃശ്യങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടും. അന്തമില്ലാത്ത യുഗങ്ങളോടുകൂടി വിശ്വസ്തനായ ഗൃഹനാഥൻ തന്റെ ഭണ്ഡാരത്തിൽനിന്നു പുതിയും പഴയതുമായ വസ്തുക്കൾ പുറത്തെത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും." Christ's Object Lessons, 132-134.